

ΕΤΟΣ 68ον

27 Δεκεμβρίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 52 (3526)

Ο ΗΡΩΔΗΣ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ

Στή ζωή μας συναντούμε σκληρούς καί άδικους ανθρώπους. Άναρωτιόμαστε πολλές φορές γιά τά κίνητρα τής συμπεριφοράς τους, όχι μόνο έναντί μας, αλλά καί έναντι τών άλλων ανθρώπων. Πώς μπορούν νά κάνουν κακό; Πώς είναι δυνατόν νά αισθάνονται ήρεμοι μέ τόν έαυτό τους καί τή συνείδησή τους, όταν δέν δείχνουν ανθρωπιά, αγάπη, συμπάρασταση στους ύπολοίπους, αλλά είναι έτοιμοι νά βλάψουν, νά στενοχωρήσουν, νά ένεργήσουν μέ γνώμονα τό συμφέρον τους, άδιαφορώντας γιά τά δάκρυα, τόν πόνο, τόν θυμό πού προκαλούν;

Ή παράδοση στό κακό

Ή Έκκλησία μας, έορτάζοντας τή Γέννηση του Χριστού, μάς υπενθυμίζει κι ένα τέτοιο πρόσωπο, παραδομένο στό κακό. Πρόκειται γιά τόν Ήρώδη, τόν βασιλιά τών Ίουδαίων. Μάς περιγράφει τό πώς συμπεριφέρθηκε τόσο έναντι τών μάγων, όσο καί έναντι τών νηπίων τής Βηθλεέμ, στήν προσπάθειά του νά αντιμετώπισει τόν κίνδυνο γιά τήν έξουσία του, τόν όποιο πίστευε ότι αντιπροσώπευε ό Χριστός. «Ήρώδης έθυμώθη λίαν» (Ματθ. 2,16). Ό Ήρώδης θύμωσε πολύ όταν διαπίστωσε ότι τό τέχνασμά του νά παγιδεύσει τούς μάγους καί νά τόν ενημερώσουν πού βρίσκεται ό Χριστός δέν πέτυχε. Καί τότε, προκειμένου νά διασφαλίσει τόν θρόνο του, διέταξε νά γίνει ένα από τά απεχθέστερα έγκλήματα στήν ανθρωπινή ιστορία: αυτό τής σφαγής τών νηπίων τής Βηθλεέμ.

Ό στόχος του, βέβαια, δέν έπετεύχθη. Όμως, έκτός από τή θανάτωση τών άθώων βρεφών, όδήγησε τόν Χριστό στόν πρώτο μεγάλο διωγμό: αυτόν τής προσφυγιάς. Έδειξε έτσι ότι ό Κύριος δέν είχε νά περιμένει από τούς ισχυρούς τής γής αποδοχή, αλλά απόρριψη. Τό ίδιο καί όσοι τόν ακολουθούν. Μπορεί ό Ήρώδης νά απέτυχε, ώστόσο μάς έδειξε τί σημαίνει ό άνθρωπος νά είναι νεκρός κατά Θεόν, νά βιώνει τόν πνευματικό θάνατο τής έξουσιομανίας, τής κακίας, τής άπουσίας σύννεσης. Καί, όπως αναφέρει ή παράδοση, ό Ήρώδης βρήκε φρικτό θάνατο

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. β' 13-23)

Ὁ πρῶτος διωγμός τοῦ Ἰησοῦ

Αναχωρησάντων τῶν Μάγων, ἰδοὺ, Ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἴσθι ἐκεῖ, ἕως ἂν εἶπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ Παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς, παρέλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ νυκτός, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν Υἱόν μου. Τότε Ἡρώδης, ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν Μάγων, ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἀποστείλας ἀνείλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν Μάγων. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ ἐν Ῥαμὰ ἠκούσθη, θρήνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὄδυρμός πολὺς, Ῥαχὴλ κλαίονσα τὰ τέκνα αὐτῆς· καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσί. Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου, ἰδοὺ, Ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ· τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ Παιδίου. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς, παρέλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ. Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἔλθων κατόκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν Προφητῶν, ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

μέσα ἀπὸ ἐπώδυνη ἀσθένεια. Τῇ σκληρότητά τοῦ πνευματικοῦ θανάτου ἐπικύρωσε ἡ σκληρότητα τοῦ σωματικοῦ. Ἡ ἐξουσία του κράτησε γιὰ λίγο. Ὅμως μᾶς δίνει τὴ δυνατότητα νὰ σκεφτοῦμε τίς προεκτάσεις ποὺ ὁ τρόπος του ἀφήνει στὸν χρόνο, ἰδιαίτερος στὸ σήμερα, γιὰ νὰ προβληματιστοῦμε. Διότι τελικά δὲν εἶναι ἓνας ὁ Ἡρώδης, ἀλλὰ πολλοί.

Οἱ σύγχρονοι πειρασμοί

Σήμερα ὑπάρχει ὁ Ἡρώδης τοῦ ὑλισμοῦ καὶ ἐν γένει τοῦ τρόπου ζωῆς τῆς κοινωνίας μας. Ὁ σύγχρονος πολιτισμός ἐξορίζει τὸν Χριστὸ ἀπὸ τίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων, ἀντικαθιστώντας τον μὲ τὰ ὑλικά ἀγαθά, τὸ δικαίωμα στὴν ἱκανοποίηση κάθε ἀμαρτωλῆς ἐπιθυμίας, τὸν θρίαμβο τῶν παθῶν καὶ τὴν ἀπεννοχοποίησή τους, τὴν ἀποθέωση τῆς βίας καὶ τοῦ ψέματος καὶ τὴν προσήλωση στὴν ἐξουσία, οἰκονομική, πολιτική καὶ τηλεοπτική. Καὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν κατανοοῦμε ὅτι ὁ χρόνος μας κατατρώγεται ἀπὸ τὸν τρόπο αὐτό, μὲ ἀποτέλεσμα τὰ περιθώρια γιὰ ἀγάπη, γιὰ ταπείνωση, γιὰ ἐλευθερία νὰ μειώνονται. Οἱ ἀνθρώπινες σχέσεις ἔχουν ὡς γνώμονα τὸ «ἐγώ» καὶ ὁ θάνατος βασιλεύει στὶς καρδιές μας. Ἔτσι ἀπουσιάζει ἡ ἐλπίδα στὴν ἀνάσταση καὶ τὴν αἰωνιότητα.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ὅταν ἀνεχώρησαν οἱ Μάγοι, ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου ἐμφανίζεται εἰς τόν Ἰωσήφ εἰς ὄνειρον καί τοῦ λέγει, «Σήκω, πάρε τό παιδί καί τήν μητέρα του καί φύγε εἰς τήν Αἴγυπτον καί μέινε ἐκεῖ, ἕως ὅτου σοῦ πῶ, διότι ὁ Ἡρώδης σκοπεύει νά ἀναζητήσῃ τό παιδί διά νά τό σκοτώσῃ». Ὅταν ὁ Ἰωσήφ ἐξύπνησε, ἐπῆρε νύχτα τό παιδί καί τήν μητέρα του καί ἀνεχώρησεν εἰς τήν Αἴγυπτον καί ἔμεινεν ἐκεῖ μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ Ἡρώδου, διά νά ἐκπληρωθῇ ἐκεῖνο πού ἐλέχθη ἀπό τόν Κύριον διά τοῦ προφήτου, Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τόν υἱόν μου. Τότε ὁ Ἡρώδης, ἐπειδή εἶδε ὅτι ἐξαπατήθηκε ἀπό τούς μάγους, ἐθύμωσε πάρα πολύ καί ἔστειλε καί ἐσκότωσε ὅλα τά παιδιά εἰς τήν Βηθλεέμ καί εἰς ὅλα τά περίχωρά της ἀπό δύο ἐτῶν καί κάτω, σύμφωνα πρός τόν χρόνον, τόν ὅποιον ἐξακρίβωσε ἀπό τούς μάγους. Τότε ἐκπληρώθηκε ἐκεῖνο πού ἐλέχθη διά τοῦ Ἱερεμῖα τοῦ προφήτου, Φωνή ἀκούσθηκε εἰς τήν Ραμά, θρῆνος, κλάμα καί μέγας ὀδυρμός. Ἦτο ἡ Ραχήλ πού ἔκλαιε τά παιδιά της καί δέν ἤθελε νά παρηγορηθῇ, διότι δέν ὑπάρχουν πλέον. Μετά τόν θάνατον τοῦ Ἡρώδου, ἄγγελος τοῦ Κυρίου ἐμφανίζεται, εἰς ὄνειρον, εἰς τόν Ἰωσήφ, ὅταν ἦτο εἰς τήν Αἴγυπτον, καί τοῦ λέγει, «Σήκω, πάρε τό παιδί καί τήν μητέρα του καί πήγαινε εἰς τήν γῆν τοῦ Ἰσραήλ, διότι ἔχουν πεθάνει ἐκεῖνοι, πού ἐξητοῦσαν τήν ζωὴν τοῦ παιδιοῦ». Αὐτός δέ ὅταν ἐξύπνησε, ἐπῆρε τό παιδί καί τήν μητέρα του καί ἦλθεν εἰς τήν γῆν τοῦ Ἰσραήλ. Ἐπειδή ὁμως ἄκουσε ὅτι ὁ Ἀρχέλαος εἶναι βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας ἀντί τοῦ πατέρα του Ἡρώδου, ἐφοβήθηκε νά μεταβῇ ἐκεῖ. Εἰς ὄνειρον καθωδηγήθηκε ἀπό τόν Θεόν καί ἔφυγε εἰς τά μέρη τῆς Γαλιλαίας. Καί ὅταν ἔφθασε, ἔμεινε εἰς πόλιν, πού ὠνομάζετο Ναζαρέτ, διά νά ἐκπληρωθῇ ἐκεῖνο, τό ὅποιον ἐλέχθη ἀπό τούς προφήτας, ὅτι δηλαδή θά ὀνομασθῇ Ναζωραῖος.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιθιάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Σήμερα ὑπάρχει ὁ Ἡρώδης τοῦ πειρασμοῦ, τοῦ διαβόλου, τοῦ κομοκράτορος τοῦ αἰῶνος τούτου. Μᾶς κυβερνοῦν οἱ λογισμοί μας. Δέν θέλουμε νά τούς ἀποκρούσουμε, ἀλλά νομίζουμε ὅτι τό δίκαιο βρίσκεται στό νά τούς ἐκπληρώσουμε. Ἔτσι κυριαρχεῖ ὁ θυμός ὅταν δέν γίνεται τό θέλημά μας. Ἡ ἀπόρριψη τῶν ἄλλων. Ἡ αἴσθησις ὅτι ὑπάρχουν γιά νά τούς χρησιμοποιοῦμε καί ὄχι γιά νά μᾶς προσφέρουν καί νά τούς προσφέρουμε ἀγάπη. Οἱ ἀνθρώπινες σχέσεις, διά τῶν λογισμῶν, γίνονται πεδία διαμάχης, ἐπικράτησης, ἐξουσίας. Τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ δέν συγκινεῖ. Καί ὁ πειρασμός ἔχει πετύχει νά μᾶς πείσει ὅτι δέν ὑφίσταται, ἐνῶ караδοκεῖ στίς ἐπιδιώξεις καί τίς φιλοδοξίες μας, στίς ἐπιθυμίες πού δέν ἔχουν νά κάνουν μέ τήν ἀγάπη.

Σήμερα ὑπάρχει ὁ Ἡρώδης τῆς μοναξιάς. Ὁ ἄνθρωπος, ἔχοντας ὡς γνώμονα καί κέντρο τῆς ζωῆς του τόν ἑαυτό του, πιστεύει ὅτι εἶναι μόνος του στόν κόσμο, καθώς ἔχει χτίσει τείχη γύρω του, τά ὅποια δέν τοῦ

27 Δεκεμβρίου 2020: ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ

«Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος, Δαβὶδ τοῦ προφητάνακτος καὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου».
 † Στεφάνου πρωτομάρτυρος καὶ ἀποστόλου († 34). Θεοδώρου ὁσίου τοῦ γραπτοῦ († 840).
 Ὑψος: δ' – Ἑωθινόν: Ζ' – Ἀπόστολος: Πράξ. στ' 8- ζ' 5, 47-60 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. β' 13-23.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 3 Ἰανουαρίου 2021, Πρὸ τῶν Φώτων.

Απόστολος: Β' Τιμ. δ' 5-8 – Εὐαγγέλιον - Μάρκ. α' 1-8.

ἐπιτρέπουν νά ἔχει ἀληθινὴ κοινωνία μέ τούς ἄλλους. Θέλει τούς ἄλλους ἀψεγάδιαστους ἐναντί του. Νά προλαβαίνουν τίς ἐπιθυμίες του. Νά τόν καταλαβαίνουν. Νά τοῦ ἀναγνωρίζουν τό δίκιο του. Νά εἶναι παρόντες στή ζωὴ του, χωρίς νά χρειάζεται ὁ ἴδιος νά εἶναι παρὼν στή δική τους. Καί ἔτσι ἀπουσιάζει καί ὁ Χριστός ἀπὸ τή ζωὴ του, διότι ὁ Χριστός ζητᾷ καρδιές πού ἀνοίγονται, πού προσφέρονται, πού δίνουν, ἀκόμη κι ἂν δέν πάρουν. Ἡ μοναξιά κάνει τόν ἄνθρωπο θυμωμένο καί τήν ἴδια στιγμή μελαγχολικό καί ἀπογοητευμένο. Κατατρώγει τήν καρδιά του καί τόν κάνει ἐχθρό μέ τούς ἄλλους. Ἔτσι, τόν ρίχνει στὸν Καιάδα τῆς ἰδιοτέλειας, τῆς κακίας, τῆς οὐσιαστικῆς ἀκοινωνησίας.

Ἀγάπη καὶ ἀλήθεια

Ὁ Χριστός ἔφυγε ἀπὸ τὴ Βηθλεέμ γιὰ νά ἀποφύγει τὸν δικό του Ἡρώδη. Ἀπέναντι στοὺς ἀνθρώπους μέ σκληρότητα καί κακία ἡ φυγὴ εἶναι μιά λύση. Ἄν ὅμως δέν μπορούμε νά τούς ἀποφύγουμε, ἡ ὑπομονὴ καί ἡ ταπείνωση εἶναι ὁ ἄλλος δρόμος. Καί βεβαίως ἡ δυνατότητα νά μὴν ἐπιβραβεύονται ἡ συμπεριφορὰ τους καί ἡ στάση ζωῆς τους. Ὁ λόγος καί ὁ ἔλεγχος. Ἡ ἀλήθεια. Ἡ ἀγάπη πού ξέρει νά γιαιτρεύει πληγές ρίχνοντας κρασί, γιὰ νά καυτηριαστοῦν, ἀλλὰ καί τήν ἴδια στιγμή, λάδι γιὰ νά γλυκάνει ὁ πόνος. Ἐμεῖς μπορούμε νά χτίσουμε στήν καθημερινότητά μας ἕναν διαφορετικὸ πολιτισμό. Ἀφήνοντας στήν ἄκρη τὸν διάβολο καί τό κακό καί ἀνοίγοντας τήν καρδιά μας. Καί ὁ γεννηθεὶς Κύριος θὰ συνδράμει ὥστε ὁ χρόνος μας νά γίνεται ζωὴ καί ὄχι παραμονὴ καί προσδοκία θανάτου.

π. Θ.Μ.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr